

รายการอ้างอิง



ภาษาไทย

กิตติ กันภัย และคณะ. มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร.

บริษัท เอ็ดดิสัน เพรส โปรดักส์, 2543.

จารุวรรณ เทพธานี. กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อสร้างภาพลักษณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของแอมเวย์. ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541

จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์. ยุทธวิธีการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541

ชม ภูมิภาค. หลักประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์

ไอเดียนสโตร, 2516.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. การประชาสัมพันธ์: หลักการและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, 2522.

ดวงพร คำบุญวัฒน์ และ วาสนา จันทร์สว่าง. สื่อสารการประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่

3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สามเจริญพาณิชย์, 2541.

ประจวบ อินอ้อด. เขาประชาสัมพันธ์กันอย่างไร. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์

พลชัย, 2532.

เปรมศิริ นิมิตรมงคล. กลยุทธ์การใช้สื่อแบบผสมผสานเพื่อการสร้างเอกลักษณ์ของ

อินซ์เคปประเทศไทย. ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536

พัชนี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒน์านุกุล และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลัก

นิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เบลโล่การพิมพ์ (1958)

จำกัด, 2538.

พัชนี เขยจรรยา และคณะ. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. ประมวลศัพท์วิชาการ ทฤษฎี

สำคัญ วิธีศึกษาวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร. ช่างฟ้า, 2541

รพีพล ยูวะนิยม. การประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

รวางคณา รัตนรักษ์. กระบวนการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนเพื่อการรณรงค์โครงการ

"ไทยเที่ยวไทย".ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540

วรรณภา ธนัญชัยวัฒนา. กลยุทธ์การใช้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์การพัฒนาโครงการ

ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพฯ : ศึกษาเฉพาะกรณีสนามบินหนองงูเห่า.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2537.

วิรัช ลภีรัตน์กุล. การประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2540.

อรอุบล ภูบัวเฟื่อน. การศึกษาการวางแผนการประชาสัมพันธ์และสถานภาพการ

ดำเนินงานประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานธุรกิจในกรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2532.

ภาษาอังกฤษ

Black, S.Practical Public Relations. 5th ed. London : The Pitman Press,1978.

Cutlip, S.M. and Allen S.H. Effective Public Relations. Prentice Hall,1964.

Cutlip S.M.,Allen S.H.and Glen Broom. Effective Public Relations. Prentice Hall,1999.

Grunig, James E. Managing Public Relations. New York : CBS College Publishing,1984.

Jefkins, Frank. Essentials of Public Relations. Singapore : Heinemann Asia.1992.

Marston, John E. The Nature of Public Relations. New York : McGraw Hill Book Company,1963.

Wright, J.H. and Bryron, C.H. Public Relations in Management. USA McGraw – Hill,1949

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องด้านการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้า
โครงการพัฒนาद्यตง มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ – สกุล.....
เพศ.....
อายุ.....ปี
2. ตำแหน่ง.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเรื่องกระบวนการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้า
โครงการพัฒนาद्यตง มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้าของโครงการฯ
2. ภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้าของโครงการฯ
3. สถานการณ์โดยรวมในขณะนั้นเป็นอย่างไร โดยเฉพาะในประเด็นสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ที่มีผลต่อการประชาสัมพันธ์
4. การดำเนินงานประชาสัมพันธ์เป็นอย่างไร
5. แนวคิดการวางแผนการประชาสัมพันธ์
 - 5.1 วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้าของโครงการฯ
 - 5.2 กลุ่มเป้าหมายของการประชาสัมพันธ์ และหลักเกณฑ์การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย
 - กลุ่มเป้าหมายหลัก
 - กลุ่มเป้าหมายรอง
 - 5.3 สื่อที่ใช้
 - 5.4 งบประมาณ
6. กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้าของโครงการฯ
 - 6.1 กลยุทธ์การใช้สื่อ
 - หลักเกณฑ์ในการเลือกกิจกรรมและสื่อประชาสัมพันธ์เป็นอย่างไร
 - กิจกรรมและสื่อประชาสัมพันธ์ใดที่ท่านคิดว่ามีความสำคัญมากที่สุดและมีความสำคัญน้อยที่สุดในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้าของโครงการฯ เพราะเหตุใด

- กิจกรรมและสื่อประชาสัมพันธ์ใดที่ท่านคิดว่ามีประสิทธิภาพมากที่สุด และมีประสิทธิภาพน้อยที่สุดในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้าของโครงการฯ เพราะเหตุใด

6.2 กลยุทธ์การนำเสนอแนวคิดสาร

- วัตถุประสงค์ของสาร
- กลยุทธ์ที่นำมาใช้

7. ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้าของโครงการฯ
8. ปัญหาและอุปสรรคของการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้าของโครงการฯ
9. ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินการประชาสัมพันธ์ในครั้งนี้
10. การประเมินความสำเร็จของการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้าของโครงการฯ

กระแสของ BANGKOK FASHION WEEK '99 ครั้งแรกของเมืองไทย

จากบทสัมภาษณ์ของบุคคลต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงาน

พิจิตรา (รักษะจิตร) บุญยรัตพันธุ์

“ ถ้าจัดงานที่ยิ่งใหญ่และมีรูปแบบที่ทันสมัยดึงดูดความสนใจของประชาชนทั่วไปได้จะดีมาก เพราะเป็นครั้งแรกในเมืองไทย เพราะปกติแฟชั่นโชว์จะเป็นแบบตัวใครตัวมัน คิดในแง่ที่ว่าการริเริ่ม (ในทางที่ดี) มันดีทั้งนั้น เพราะมันเป็นความก้าวหน้า เป็น การส่งเสริมและเป็นวิธีการหนึ่งในการเผยแพร่ข่าวสารประชาสัมพันธ์ ถือได้ว่าทำเพื่อประเทศชาติ จึงอยากจะฝากความหวังไว้กับทางนิตยสาร ELLE ”

(พิจิตรา (รักษะจิตร) บุญยรัตพันธุ์ ดีไซเนอร์และเจ้าของห้องเสื้อพิจิตรา สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2542)

ศักดิ์ชัย ฤชาสุนทร

“ สมัยก่อนเคยมี Trend Setter คือจะเป็นกลุ่มคนในวงการแฟชั่นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อการกำหนดทิศทางแนวทาง หรือแนวโน้มความเป็นไปของรูปแบบแฟชั่นของห้องเสื้อใหญ่ในเมืองไทย แต่พอทำได้ครั้งเดียวก็ระงับไป เพราะขาดการสนับสนุน ครั้งนี้ถือว่าการเริ่มต้นที่ดี ถ้ามีคนสนับสนุนกันจริงๆ ต่อไปคงจะมีเด็กใหม่ๆขึ้นมา และจะเกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น และน่าจะมีการสนับสนุนเด็กใหม่มากกว่านี้ ”

(ศักดิ์ชัย ฤชาสุนทร ดีไซเนอร์และเจ้าของห้องเสื้อ The Legend สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2542)

วราลักษณ์ อรุณวงษ์ ณ ออยุธยา

“ อยากเห็นแฟชั่นทีวีมาถ่ายทำงานที่ยิ่งใหญ่และน่าภาคภูมิใจอย่างงานนี้บ้าง ”

(วราลักษณ์ อรุณวงษ์ ณ ออยุธยา นางแบบ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2542)

โอลิเวอร์ พูพาร์ท

“ เป็นไอดีเดียวที่ดีที่เมืองนี้ขึ้น การจัดงานจะเป็นการส่งเสริมดีไซเนอร์ไทยให้สามารถติดต่อเสื้อผ้าเมืองนอกได้บ้าง เพราะถ้าไม่มีการสนับสนุนแบบนี้ คนไทยก็จะหันไปซื้อไปนิยมเสื้อผ้าแบรนด์เนมนอกเหมือนเดิม ”

(โอลิเวอร์ พูพาร์ท นักแสดงและนายแบบ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2542)

กรวิภา จารุประกร

“ ถ้าทุกคนตั้งใจทำงาน มันก็น่าจะดี เพราะจะช่วยให้คนมีโอกาส เด็ก
รุ่นหลังเกิดกำลังใจไม่ถูกทอดทิ้ง และก็จะเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่สนใจและชาวต่างชาติ
ได้รับรู้ถึงความก้าวหน้าของแฟชั่นไทย เพราะตอนนี้เท่าที่ดูยังไม่มีความสนใจจริงๆ การสนับสนุน
จากรัฐบาลก็ไม่ค่อยมี “

(กรวิภา จารุประกร ช่างภาพแฟชั่น สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2542)

พรนภา โกรพินธานนท์

“ เหมือนคนไทยเริ่มมองแฟชั่นให้เป็นกิจกรรมมากขึ้น แทนที่ต่างคน
ต่างทำ เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการแข่งขัน ผลงานจะได้สร้างสรรค์มากขึ้น “

(พรนภา โกรพินธานนท์ ช่างภาพแฟชั่น สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2542)

สิวิกา ประกอบสันติสุข

“ เป็นอีกก้าวหนึ่งของแฟชั่นเมืองไทย เพราะแฟชั่นโชว์ที่จัดอยู่บ่อยๆ
ค่อนข้างที่จะกระจัดกระจาย แต่ครั้งนี้เป็นเรื่องเป็นราว เหมือนกับเป็นการประกาศให้รู้ว่านี่คือ
Fashion Week ของเมืองไทย ให้เป็นระบบจะได้รู้ว่าฝีมือดีไซเนอร์ไทยก็ทัดเทียมไม่แพ้ดีไซเนอร์
เมืองนอก “

(สิวิกา ประกอบสันติสุข ผู้จัดการส่วนตัวช่างภาพ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน
2542)

กมล ฉัตรเสน

“ เป็นความคิดที่ดี Fashion Week ในต่างประเทศมีมาตั้งนานแล้ว
งานนี้จะเป็นของใหม่ที่คนไทยจะได้รับรู้ถึงแฟชั่นที่ทำโดยคนไทยเอง เป็นคอลเลกชันของเมืองไทย
เป็นการยกระดับคนไทย และให้เกียรติดีไซเนอร์ “

(กมล ฉัตรเสน ช่างแต่งหน้า สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2542)

ยุมิ อิงคะวัต

“ น่าสนใจดี และเท่าที่ได้ยินมา เมืองไทยยังไม่เคยมีแบบนี้ ยังไม่เคยมี
ใครจัดงานในลักษณะที่ยิ่งใหญ่อย่างนี้มาก่อน ในฐานะที่เป็นคนที่ชอบดูแฟชั่น ก็อยากที่จะเห็น
สิ่งแปลกใหม่ เมืองไทยจะได้พัฒนาทางด้านนี้ รู้สึกดีมากที่มีภาคเอกชนสนับสนุน “

(ยุมิ อิงคะวัต Assistant Manager : Christian Dior Boutique สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 6
พฤศจิกายน 2542)

นุชนารถ วิสุทธิผล

“ ดีนะ มีสาระดี น่าสนับสนุน แฟชั่นเมืองไทยค่อนข้างเจียบเหงา จัดงานแบบนี้จะช่วยเศรษฐกิจไทย อยากให้มีบรรยากาศแบบนี้บ้าง ช่วงนี้ทำอะไรไปก็ไม่มีใครชื่นชมผลงาน พอมีงานในลักษณะนี้จะได้ดึงคนมาดู และถึงเวลาแล้วที่เราควรจะสู้กับตลาดโลก ช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ และแน่ใจว่า ELLE คงทำได้ ”

(นุชนารถ วิสุทธิผล กรรมการฝ่ายบริหารด้านการออกแบบ บริษัท ปาทุกา จำกัด สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2542)

ภาสนี กรศรีทิพา

“ เป็นการดี เพราะเปิดโอกาสให้ดีไซเนอร์ไทยได้แสดงฝีมือบ้าง เป็นการเปิดโอกาสให้ดีไซเนอร์รุ่นใหม่ได้ทำงาน ให้คนที่ไม่เคยสนใจในแฟชั่นหันมาสนใจได้บ้าง และผู้สื่อข่าวจากต่างประเทศได้เห็นฝีมือของคนไทย อีกอย่างหนึ่งคือสนุกสนาน มีกิจกรรมใหม่ๆมีที่ใหม่ๆให้คนไปดู ”

(ภาสนี กรศรีทิพา Promotion Executive ของ Channel V Thailand สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2542)

พลวัฒน์ ศุขจรัส

“ เป็นอีก Outlet หนึ่งที่แตกต่างเพราะเป็นแฟชั่นฮอลล์ที่ถูกเชิดขึ้นมา ซึ่งไม่เคยเห็นมาก่อนในเมืองไทย ตามปกติแฟชั่นโชว์จะอยู่ในห้องปิดตามโรงแรม แต่คราวนี้ถูกสร้างขึ้นโดยเฉพาะ ทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกดีไซน์เพื่อแฟชั่นอย่างแท้จริง ซึ่งในโรงแรมคงจะทำได้สะดวก ”

(พลวัฒน์ ศุขจรัส Managing Director บริษัท AV Systems สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2542)

อินทุกานต์ คชเสนี สิริสันต์

“ น่าสนใจ เมืองไทยจะได้เป็นศูนย์รวมแฟชั่น อย่างน้อยก็ในเอเชีย เพราะถ้าพูดถึงแฟชั่นก็จะนึกถึง ปารีส มิลาน แต่ถ้าพูดถึงเอเชีย จะได้เป็นกรุงเทพฯบ้าง ถ้าเป็นไปได้น่าจะมีทุกปี ”

(อินทุกานต์ คชเสนี สิริสันต์ ผู้นำเข้าเฟอร์นิเจอร์ Ligne Roset สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2542)

เพลินจันทร์ พรสุรัตน์ และ ภัทรศรัณย์ ศรีเลื่อนสร้อย

“ ภาพลักษณ์เดิมของมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ที่เห็นเฉพาะผลิตภัณฑ์ผ้าสีเอิร์ธโทนสำหรับตกแต่งบ้านจะเปลี่ยนไปในงานแฟชั่นโชว์ครั้งนี้ คอลเลกชันนี้มีความพิเศษตรงที่งานออกแบบเริ่มตั้งแต่การออกแบบผ้าให้มีสีสันสดใสแปลกตากว่าที่เคยเห็น พระเอกของงานอยู่ที่สี *Blooding Orange* รวมทั้งเนื้อผ้าทอมือที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ ผ้าที่ใช้จะเป็นผ้าทอมือทั้งสิ้น โดยอาศัยภูมิปัญญาชาวบ้านผสมผสานความคิดสร้างสรรค์ในการนำเอาเส้นใยพื้นถิ่นอย่างผ้าฝ้าย ผ้าใยกล้วย ขนสัตว์ วัสดุวิทยาศาสตร์ พวกเชือกฟาง โพลีเอสเตอร์ และวัสดุรีไซเคิลอย่างใส่เทปคาสเซ็ท มาทอมือจนเกิดเป็นเนื้อผ้าที่แปลกตา เมื่อนำมาออกแบบเป็นเสื้อผ้า ก็จะได้เสื้อผ้าที่ทันสมัย และมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น เวลาออกแบบจะเริ่มจากสีก่อนว่าจะให้อยู่ในข่ายไหน จากนั้นก็จะปรึกษากันว่าต้องการเนื้อผ้าให้ออกมาแบบไหน จึงถือได้ว่าเป็นโอกาสอันดีที่มูลนิธิแม่ฟ้าหลวงได้รับความร่วมมือและได้รับโอกาสที่ดีจากทางนิตยสาร *ELLE* ในการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของงานในครั้งนี้ด้วย ก็จะเป็นโอกาสอันดีที่จะนำเสนอให้คนได้รับรู้และได้เห็นว่ามีผ้าไทยสามารถที่จะประยุกต์หรือนำมาออกแบบตัดเย็บเป็นเสื้อผ้าได้อย่างหลากหลาย และดูทันสมัยเข้ากับยุคสมัยอีกทั้งยังมีความโดดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์น่าภาคภูมิใจ ”

(เพลินจันทร์ พรสุรัตน์ และ ภัทรศรัณย์ ศรีเลื่อนสร้อย Textile and Marketing Designer มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2542)

ส่วนงาน *ELLE – BANGKOK FASHION WEEK 2000* ซึ่งเป็นการจัดงานครั้งที่ 2 นั้น ได้เปลี่ยนสถานที่จัดมาเป็นพื้นที่ ณ ลานมรกต ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล ซิดลม โดยได้จัดให้มีขึ้นระหว่างวันที่ 10 – 12 พฤศจิกายน 2543 โดยรวมผลงานของดีไซเนอร์ไทยทั้งสิ้น 11 คน พร้อมด้วยการแสดงแบบเสื้อโดยนางแบบชื่อดังกว่า 40 คน

ศิริชัย ทหรานนท์

“ โดยส่วนตัวแล้ว ตั้งใจกับแฟชั่นโชว์ *ELLE Bangkok Fashion Week 2001* ในครั้งนี้มาก ไม่ได้คาดหวังถึงผลหรือความสำเร็จ ยอมรับว่าเกร็งพอสมควร เนื่องจากไม่ได้ทำโชว์มาร่วม 12 ปี อีกทั้งเพื่อนๆและน้องๆในวงการแฟชั่นหลายคนคาดหวังไว้มันน้อย ทำให้ต้องมีการเตรียมงานล่วงหน้าพอสมควร ”

(ศิริชัย ทหรานนท์ ดีไซเนอร์และเจ้าของห้องเสื้อ Theatre จากบทสัมภาษณ์ในนิตยสาร *ELLE* ฉบับที่ 87 เดือนมกราคม 2545)

“ ครั้งนี้แม่ฟ้าหลวงได้ธิดะ ฉันทสวัสดิ มาเป็นแรงสำคัญหลังจากสมชาย เจียรอมรัตน์ วาดลวดลายไปเมื่อปีกลาย แต่กระนั้นก็ดูเหมือนว่าหลังจากภัทรศรัณย์ ศรีเลื่อน

สรว้อยเรื่อยมา ปัญหาโลกแตกที่ดีไซน์เนอร์แม่ฟ้าหลวงรุ่นหลังต้องขบคิดหนักจึงมีอยู่ว่า จะทำ
อย่างไรให้ “ ฉีก “ ไปจากสิ่งที่ดีไซน์เนอร์ผู้เริ่มต้นสร้างสรรค์เอาไว้ได้ ถึงปีนี้ก็เช่นกัน แม่ฟ้าหลวง
ในภาคร้อนด้วยทุกเขตสีละลานตาที่ธีระตั้งใจเลือกเอามาลบล้างภาพเรียบหรูในโทนสีขรึมๆอย่าง
เดิมๆ พร้อมทั้งการไล่ระดับความสั้นยาวของทรงเงงและกระโปรง คละเคล้ากันในทุกดีไซน์ที่
คละกันออกมาเดิน “

(วัชรินทร์ ผ่องใส รายงานจาก ELLE Bangkok Fashion Week 2001 ในบทความ
นิตยสาร ELLE ฉบับที่ 87 เดือนมกราคม 2545)

นับตั้งแต่ปี 1999 เป็นต้นมา วงการแฟชั่นไทยตื่นขึ้นจากความหลับใหลอีกครั้ง
เมื่อนิตยสาร ELLE ได้ริเริ่มให้มีงานแฟชั่นโชว์ประจำปีของดีไซน์เนอร์ไทยในนาม “ Bangkok
Fashion Week “ ที่เป็นมากกว่าแรงพลังใหม่ๆทางความคิดของคนไทยเพื่อคนไทย

ตัวอย่างสื่อประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์
โครงการพัฒนาद्यตุง มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง

Background



"I will reforest Doi Tung"

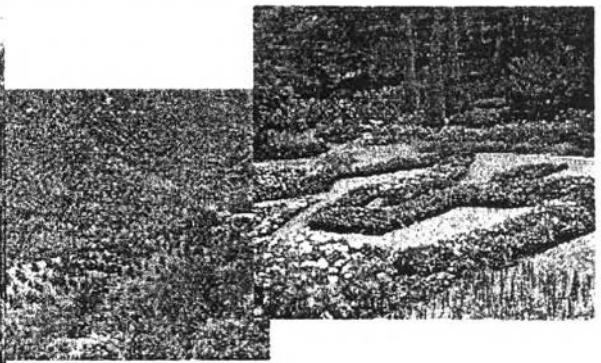
Doi Tung is the site of a major environmental and social development project initiated by Her Royal Highness the Queen Mother, Mother of the Nation, the heart of Thailand, for the last years of her long and productive life. For over 40 years, Her Majesty has had to refrain from traveling abroad to provide her services with outbursts for education and social development. Her Majesty's busy schedule she would take time off to go to Switzerland where she had raised her family, to assist her mother

Her Royal Highness the Queen Mother's Private Secretary, Mom Chawngae Chanada Diskul, she should no longer sleep after age 80 and indeed she stopped at that age. When she told her Private Secretary she would no longer travel to Switzerland after age 90 her Royal Highness would have to find an appropriate site for her to stay. Her Majesty was found along the Nang Non (Sleeping Woman) mountain range close to the Watershed Protection Unit of the Mae Lan District of Chiang Rai. At 1,000 meters above sea level, the mountains of Doi Tung offered a beautiful view of the lowlands of the Chiang Rai valley. Her Majesty had been going back and forth of the landscape near her residence in Lausanne, Switzerland.

Her Royal Highness wondered what Her Majesty Highness should do when she retired at age 90. Many people spent time with the Queen Mother to write their memoirs or garden in the willow. Her Majesty and Her Majesty's loved towers, and said she would reforest the area.

On 15 January 1987 Her Royal Highness visited the site of Doi Tung. She recalled an earlier visit some 20 years before when the area had been already denuded. She was pleased with the mountain and agreed that her "house at Doi Tung" would be built there. She said that Her Majesty's nature that she must work to reforest the area, so it was no surprise when she told her Private Secretary "I will reforest Doi Tung."

The 3 Phases of the Doi Tung Development Plan



The Doi Tung Development Project under Royal Initiative was planned for three phases:

"How people and forests live together"

A major theme of the initiative in Doi Tung was the study and built methods of traditional agriculture and the subsistence production of the aboriginal peoples who moved to the area over the past half century. Her Royal Highness recognized an effective reforestation and development program needed to address both the human and environmental problems of Doi Tung. She felt that reforestation of the 15,000-acre kilometers in Doi Tung should benefit the environment by reducing natural forest砍伐 as much as possible. Her Majesty also wished people and forests to exist together by having those who live in Doi Tung also depend on the forests for their livelihood. She encouraged them to conserve their natural environment. Since local communities could not support people and their subsistence production were promoted to improve their incomes and standard of living. Many home and cottage industries now undertaken in Doi Tung are based on materials produced in the forests.

Visitors to Doi Tung can see that Her Royal Highness the Princess Mother's reforestation efforts have succeeded. The mountainsides that were deforested in 1987 are again covered with forests.



Phase 1: 1988 to 1993

During the initial phase of the project, the main goal was first to create understanding and cooperation between the project staff and the villagers in the area and to create understanding with government officials through a process of discussions and listening with the villagers. Plans were developed which related the people to both the destructive practices of shifting cultivation and opium poppy production while also providing people with new sources of income, improving local health care and education, and providing extensive services like roads, electricity, water supply throughout the project area.

Phase 2: 1994 to 2002

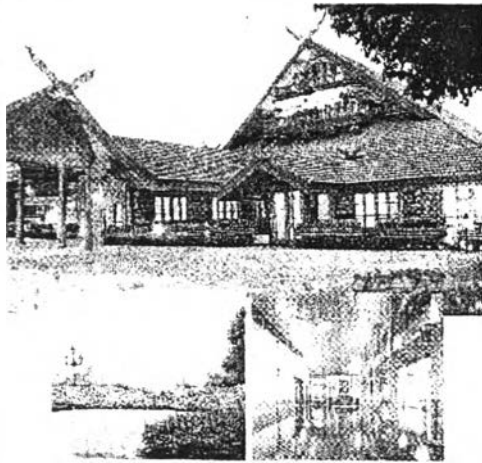
The primary goal of the second phase of the project was to improve the villagers' livelihood through providing a sustainable base of income through cultivation and resource management plan - which was completed at the start of the project in 1988, should reach a minimum of Bant 20,000 by the end of this phase. Agriculture, handicraft and home industry products should be competitive in international as well as domestic markets. Another key goal has been to develop the project area as a tourist attraction of international standard with ecotourism and the conservation of ethnic minority culture as a stimulus to any tourism development.

Phase 3: 2003 to 2017

The aim of the project's final phase is to assure that all activities in Doi Tung become self-sufficient, with social and economic development continuing to be based on sustainable use of resources and conservation of the environment. The communities should be self-governing under the Thai legal and administrative system with sufficient incomes. The people of Doi Tung can buy land and repay the government in part for the financial support that they during the first years of the project.

The Doi Tung Royal Villa

The Mae Fah Luang Garden



The Doi Tung Royal Villa was the first residence of the King and Queen Mother, Princess Sirikit and the Princess Mother, both of whom were the Royal Highnesses the Princess Mother and the King's late Majesty King Bhumibol Adyadej. The villa was designed by the architect Sir James Burnet and built in 1961. The construction of the villa started in December 1959 with a traditional ceremony called "Pee Jan Huen" (Marking the start of work).

The Royal Villa incorporates architecture elements from all Thailand, with the Royal Highnesses lived for many years and the villa is called the Her Royal Highness's Villa to honor the Queen Mother's wise work in the 1950s development.

The villa is a collection of architectural elements from all Thailand, with the Royal Highnesses lived for many years and the villa is called the Her Royal Highness's Villa to honor the Queen Mother's wise work in the 1950s development.

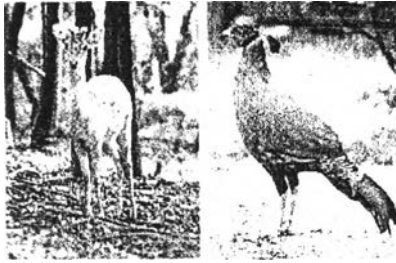
The villa is a collection of architectural elements from all Thailand, with the Royal Highnesses lived for many years and the villa is called the Her Royal Highness's Villa to honor the Queen Mother's wise work in the 1950s development.



The Mae Fah Luang Garden of 600,000 sq. meters (146 acres) is a nearly 2-hectare location of the hillside just below the Royal Villa. The Garden (located since 1997) was created with the support of the Tourism Authority of Thailand. Throughout the year, there are many festivals, making the Mae Fah Luang Garden one of the most beautiful and most popular sites in Thailand. At a center of the garden, there is a statue of the Queen Mother, made by one of the world's leading sculptors, Master Sirirong "Sriro" Chirakul, who is a member of the Queen Mother's Household. The Royal Highnesses have always been very interested in the people of Thailand. The Queen Mother's Foundation Association (QMA) since 1974 and the Queen Mother's Foundation (QMF) since 1997 for the Mae Fah Luang Garden is a national center for development of the new tourist destination. The Mae Fah Luang Garden was recently expanded another 100,000 sq. meters (25 acres) or 4 hectares. The new garden is divided into garden, a water garden, a herb garden, and an orchard garden.



Doi Tung Zoo



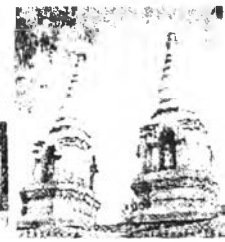
The Doi Tung Zoo covers an area of over 200 rai (320 acres) and is a part of a larger development. The zoo was first established in 1988 as a wildlife conservation station for the Doi Tung Wildlife Sanctuary. It is now a state-owned zoo. The zoo is home to a variety of animals, including tigers, leopards, bears, and many other species. The zoo is also a popular destination for tourists and is a great place to see the natural surroundings.

Phra That Doi Tung



Erected in 911 AD (1454 B.E.), Phra That Doi Tung is considered the oldest stupa (pagoda) in the Lan Na region of northern Thailand. The stupa was built to house the remains of the Lord Buddha. It is a significant religious site and is a popular destination for tourists. The stupa is surrounded by a wall and is located in a beautiful setting.

The stupa is a symbol of the Buddhist faith and is a reminder of the teachings of the Buddha. It is a place of peace and reflection and is a great place to see the natural surroundings.



Pha Me Vocational Center



The Pha Me Vocational Center was established in 1988 as a part of the Doi Tung development. It is a state-owned center and is a popular destination for tourists. The center is home to a variety of vocational training programs, including agriculture, handicrafts, and other skills. The center is also a great place to see the natural surroundings.

The center is a place of learning and growth and is a great place to see the natural surroundings. It is a place where people can learn new skills and improve their lives. The center is also a great place to see the natural surroundings.



Ethnic Minority Villages

The Ethnic Minority Villages are a collection of small, traditional villages located in the Doi Tung area. They are home to various ethnic groups, including the Karen, Lahu, and Miao. The villages are a great place to see the natural surroundings and to learn about the lives of the people who live there. The villages are also a great place to see the natural surroundings.



ชวนกันไปเที่ยว.. ดอยตุง 2 วัน 1 คืน

ศูนย์ท่องเที่ยวและบริการ โครงการพัฒนาออยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ
ขอเชิญท่านมาเที่ยวชม กับโปรแกรมการท่องเที่ยวบนดอยตุง 2 วัน 1 คืน

วันแรก

- เช้า อาหารเช้าที่ศูนย์บริการ
- เที่ยง รับประทานอาหารกลางวัน ณ ศูนย์บริการ
- บ่าย ศึกษาดูงานโครงการพัฒนาออยตุง (พื้นที่ทรงงาน) ณ ศูนย์บริการ
- เย็น รับประทานอาหารค่ำที่ศูนย์บริการ
- ค่ำ รับประทานอาหารค่ำที่ศูนย์บริการ
- ค่ำ รับประทานอาหารค่ำที่ศูนย์บริการ
- ค่ำ รับประทานอาหารค่ำที่ศูนย์บริการ
- ค่ำ รับประทานอาหารค่ำที่ศูนย์บริการ

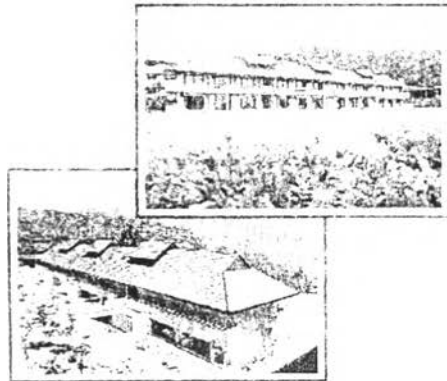
วันที่ 20 ก.พ. - 21 ก.พ. 2544

จำนวนห้องพัก 29 ห้อง 1,140 บาท

วันที่ 22 ก.พ. - 23 ก.พ. 2544

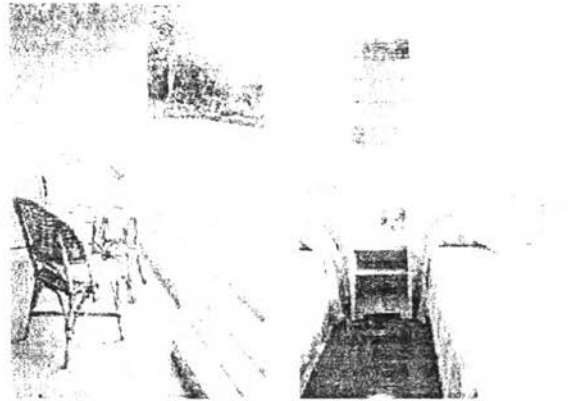
จำนวนห้องพัก 29 ห้อง 1,140 บาท

วันที่ 24 ก.พ. - 25 ก.พ. 2544



วันที่สอง

- เช้า อาหารเช้าที่ศูนย์บริการ
- เที่ยง รับประทานอาหารกลางวัน ณ ศูนย์บริการ
- บ่าย ศึกษาดูงานโครงการพัฒนาออยตุง (พื้นที่ทรงงาน) ณ ศูนย์บริการ
- เย็น รับประทานอาหารค่ำที่ศูนย์บริการ
- ค่ำ รับประทานอาหารค่ำที่ศูนย์บริการ
- ค่ำ รับประทานอาหารค่ำที่ศูนย์บริการ
- ค่ำ รับประทานอาหารค่ำที่ศูนย์บริการ
- ค่ำ รับประทานอาหารค่ำที่ศูนย์บริการ

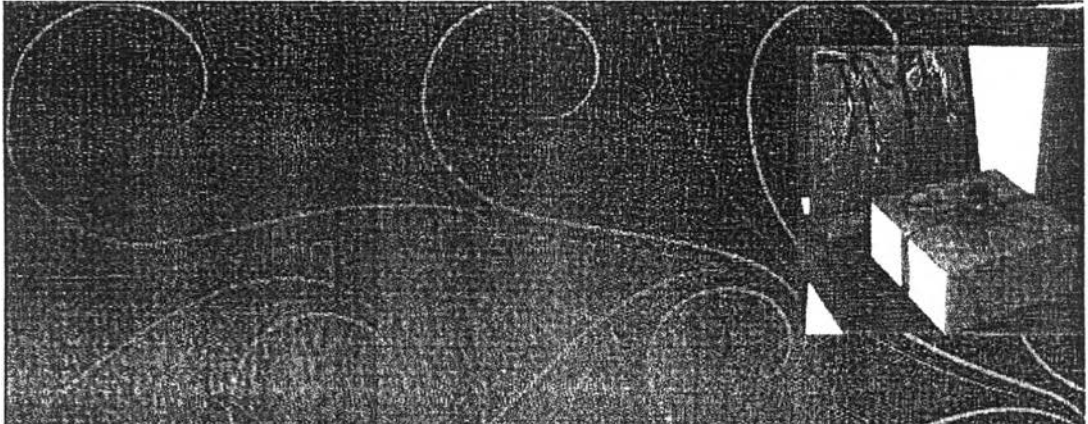


อัตราค่าค้างคืนรวม :

- อาหารเช้า 10 บาท
- ค่าห้องพัก 100 บาท
- ค่าอาหารเช้า 10 บาท
- ค่าอาหารเช้า 10 บาท
- ค่าอาหารเช้า 10 บาท
- ค่าอาหารเช้า 10 บาท
- ค่าอาหารเช้า 10 บาท
- ค่าอาหารเช้า 10 บาท

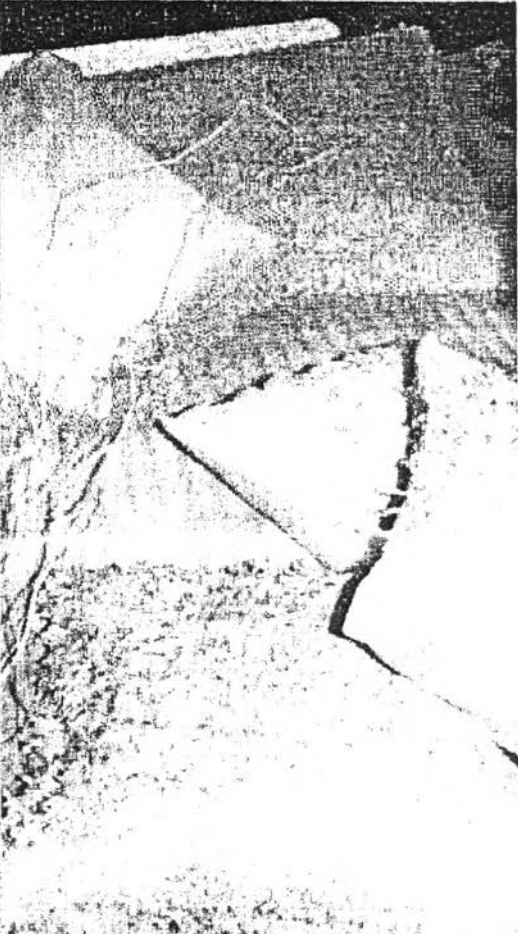
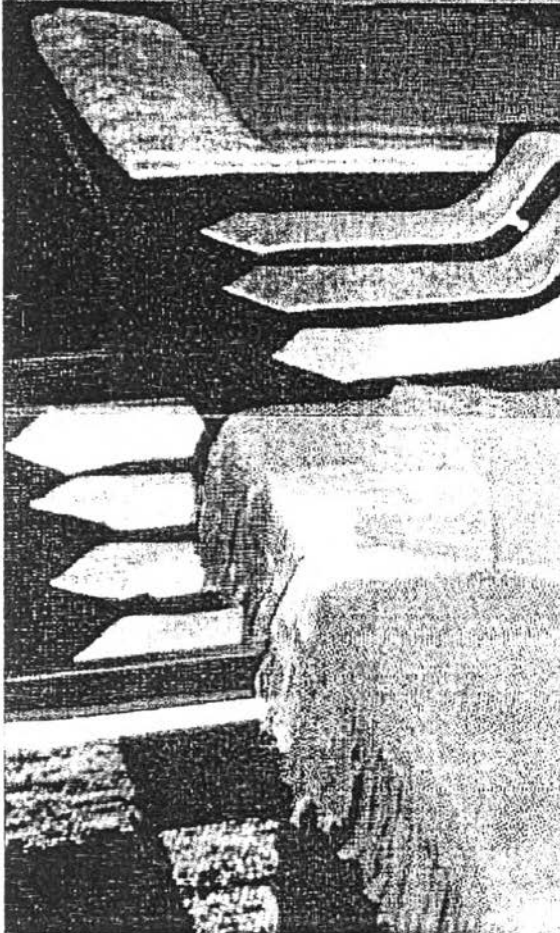
สนใจติดต่อสอบถามรายละเอียดกรุณาโทรหา :

ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว โทร. 053-707-000, 053-707-018
 โทรสาร 053-707-000, 053-707-018
 โทรสาร 053-707-000, 053-707-018



ร้านมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ชั้น 4 สยามดิสคัฟเวอร์เซ็นเตอร์ โทร. 02-658-0424 โทรสาร 02-658-0426
Mae Fah Luang Foundation shop 4th floor Siam Discovery Center, Tel:02-658-0424 Fax:02-658-0426

ผ้าพันคอ/Hand Woven Scarf (30 x 380 cm.)	ราคา 500 บาท
ผ้าคลุมไหล่/Hand Woven Shawl (100 x 180 cm.)	ราคา 1,200 บาท
ผ้าพันข้อมือ/Wristlet (hand woven)	ราคา 1,200 บาท



คอลเลกชันของสินค้าพื้นบ้าน
New collection of Home Decorative items

GIFT SET 200
Doi Tung Development project, Mae Fah Luang Foundation

ของขวัญปีใหม่ 2545
โครงการพัฒนาเกษตร มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง

กาแฟอาราบิก้าเกรดพรีเมียมโรสแมรี่โดอิทุงแดง
/Golden Mergle 100% Arabica Coffee(Red) 1 pack
แก้วกาแฟเคลือบ/Doi Tung Ceramic Mug 2 ชิ้น/pieces

ชุดที่ 1
ราคา 500 บาท



ชุดที่ 2
ราคา 700 บาท

กาแฟอาราบิก้าเกรดพรีเมียมโรสแมรี่โดอิทุงแดง
/Golden Mergle 100% Arabica Coffee(Red) 1 pack
ถั่วแมคาเดเมียโดอิทุงแดง/Doi Tung Macadamia Nuts 2 ชิ้น/pieces
น้ำผึ้งโดอิทุง/Doi Tung Honey 2 ขวด/bottles
เห็ดหลินจือโดอิทุง/Doi Tung Reishi Mushroom 1 ชิ้น/pieces

กาแฟอาราบิก้าเกรดพรีเมียมโกลด์โดอิทุง
/Golden Mergle 100% Arabica Coffee(Gold) 1 pack
ถั่วแมคาเดเมียโดอิทุงแดง/Doi Tung Macadamia Nuts 2 ชิ้น/pieces
น้ำผึ้งโดอิทุง/Doi Tung Honey 2 ขวด/bottles

ชุดที่ 3
ราคา 800 บาท

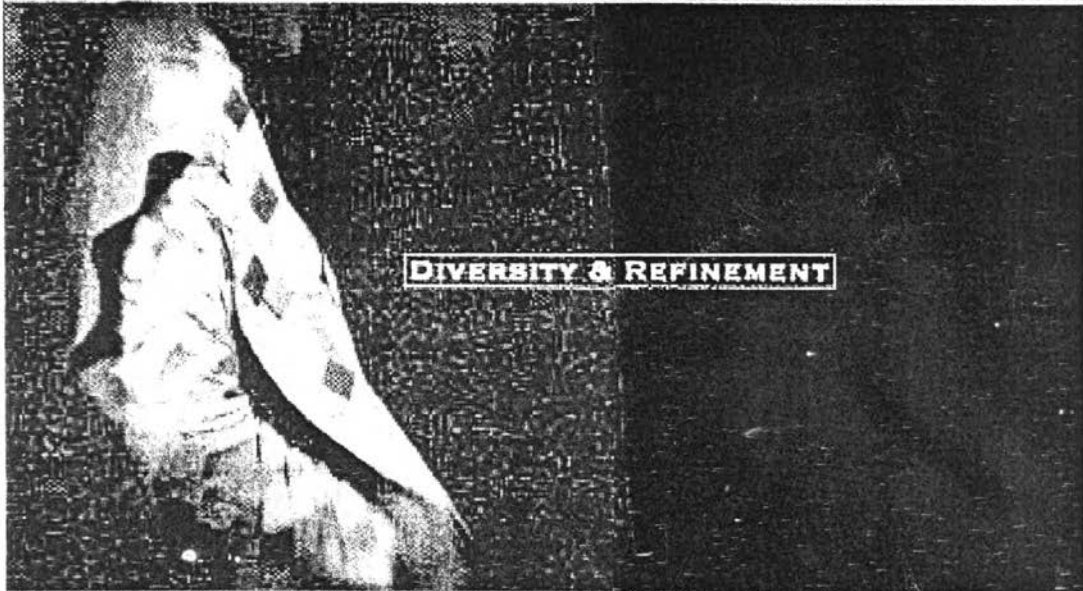


ชุดที่ 4
ราคา 1,100 บาท

กาแฟอาราบิก้าเกรดพรีเมียมโกลด์โดอิทุง
/Golden Mergle 100% Arabica Coffee(Gold) 1 pack
ถั่วแมคาเดเมียโดอิทุงแดง/Doi Tung Macadamia Nuts 2 ชิ้น/pieces
น้ำผึ้งโดอิทุง/Doi Tung Honey 2 ขวด/bottles



BANGKOK INTERNATIONAL FASHION FAIR 2002



DIVERSITY & REFINEMENT

21-25 JANUARY 2002

TRADE: 21-23 JANUARY 2002

10:00-18:00 HRS.

PUBLIC: 24-25 JANUARY 2002

10:00-21:00 HRS.

AT SITEC, BANGKOK THAILAND

REGISTRATION IS MANDATORY FOR ALL EXHIBITION DESIGNERS

www.bangkok2002.com

www.lifetrade.com



ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายศิขริน อารยางกูร เกิดเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2518 สำเร็จ การศึกษาชั้นปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปี การศึกษา 2540 จากนั้นเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543 ด้วยความมุ่งมั่นและความใฝ่ฝันที่จะนำความรู้ที่ได้รับไป ประยุกต์ใช้ในหน้าที่การงานและชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุด และหวังว่าในวันหนึ่ง ข้างหน้าจะมีโอกาสได้นำความรู้ความสามารถไปสร้างสรรค์พัฒนาประเทศไทยและสังคมให้เกิด ประโยชน์ในฐานะคนไทยคนหนึ่งบ้าง